

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๙ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๕๑

ธรรมไปที่ไหนหลักความเป็นจริงจะไปตามกัน

ก่อนจึงหัน

การภาวนาเราไม่ค่อยได้สอนพระนะ การภาวนาไม่ค่อยได้สอนพระ การภาวนาถือสติเป็นสำคัญ หลักภาวนาขั้นใดก็ตามสติเป็นสำคัญมาก เป็นพื้นฐานถึงที่สุดวิมุตติพ้นจากสติไปไม่ได้ สติเป็นสำคัญมากทีเดียว จำให้ตีสอนนี้ ใครตั้งสติเก่งคนนั้นความเพียรจะก้าวหน้า ถ้าสติขาดวรรคขาดตอนแล้วก็เจริญแล้วเสื่อมๆ แล้วไม่ได้หน้าได้หลัง ถ้างงสติดีแล้วตั้งพื้นฐานได้เลยแน่นอนไม่เป็นอื่น สติเป็นสำคัญมาก ให้พร

หลังจึงหัน

มาจากวัดไหน (กำแพงเพชรครับ) อยู่อำเภออะไร (อำเภอเมืองครับผม) ที่กำแพงเพชรก็ดูว่าท่านนพดลไปอยู่ที่เขาตอยล้งบา เคยได้พบกันหรือเปล่า (ไม่เคยครับผม) โห โกล้นิดเดียวไม่เคย (ฟังไปอยู่กำแพงเพชรครับ แต่ก่อนอยู่พิจิตร) อยู่ที่นั่นที่นี้ ที่ถามดูว่าที่ไหนเหมาะสมไม่เหมาะสมสำหรับพระภิกษุ ที่ท่านนพดลอยู่ดีเหมาะสมแล้ว ท่านไม่สร้างอะไรเลย เรียกว่าใครไปสถานที่ของท่านที่ท่านนพดลอยู่ในจังหวัดกำแพงเพชรนั้นจะไปปลงธรรมสังเวยละ ไอ้พวกสัว่มพวกถาน อะไรก็สดสวยงดงามแต่หัวใจเป็นสัว่มเป็นถาน อันนั้นอยู่ชอมช่อ ว่าอย่างนั้นเลย ไม่มีใครปรารภแต่ใจสว่างด้วยภาวนา มันผิดกันตรงนั้นละ เราได้ไปดูแล้ว ท่านนพดลก็เป็นพระวัดนี้ ออกจากนี้ก็ไปอยู่กำแพงเพชร แล้วไปอยู่สถานที่เช่นเดียวกันกับวัดป่าบ้านตาด ไม่ก่อสร้างอะไรเลย คือสร้างใจนี้สำคัญ เราไปดูแล้วเหมาะสม เราว่าอย่างนั้น เรียกว่าเขาตอยล้งบา เราเคยไปแล้ว

ไปที่ไหนแล้วก่อสร้างหุๆ หราๆ ฟู่ๆ ฟ่าๆ มันเป็นเรื่องของกิเลส เป็นเรื่องของสัว่มของถาน ไม่ใช่เรื่องของอรรถของธรรม พระพุทธเจ้าไปอยู่สถานที่ใดไม่เห็นมีสิ่งที่ว่าหุหุหุฟู่ฟ่าแบบกิเลสนิยมกัน มีแต่ไปอยู่ที่ไหนก็ รุกขมูลเสนาสน์ บรรพชาอุปสมบทแล้วให้ท่านทั้งหลายไปอยู่ตามรุกขมูลร่มไม้ ฟังซินะ ในป่าในเขาตามถ้ำเงื้อมผา ป่าช้าป่ารกชัฏ อันเป็นสถานที่เหมาะสมกับการประกอบความเพียร ใครๆ อะไรไม่รบกวน ให้ท่านทั้งหลายอยู่และบำเพ็ญในสถานที่เช่นนั้นตลอดชีวิตเถิด นี้อุคสาสน์สอน พอบวชเสร็จสอนอุคสาสน์นี้เป็นอันดับหนึ่ง เรียกว่าธรรมะเต็ทก็คือข้อนี้ละ ท่านไล่เข้าป่าๆ

พอเข้าไปป่าแล้ว..สมัยปัจจุบันนี้เขาเรียกมหาวิทยาลัยบ้าน มหาวิทยาลัยป่าก็ต้องมี ที่นี้เข้าป่าแล้วสำเร็จออกมา องค์นี้สำเร็จพระโสดา องค์นี้สำเร็จพระสกิทาคา

องค์นี้สำเร็จพระอนาคา องค์นี้สำเร็จพระอรหันต์ ออกมาจากป่าจากเขาที่เป็นมหาวิทยาลัยป่า ตั้งพระพุทธเจ้าทรงชมเชยส่งเสริมและให้พระไปอยู่รุกขมูลเสนาสน์ ท่านส่งเสริมและให้พระไปอยู่ แล้วให้อุตส่าห์อยู่และบำเพ็ญในสถานที่เช่นนั้นตลอดชีวิตเกิด นู่นนะฟังซิ ไม่ใช่ธรรมดา

ใครจะเก่งยิ่งกว่าศาสดา เอา เก่งมาซินะ ในโลกอันนี้ใครจะเก่งยิ่งกว่าศาสดา พระพุทธเจ้าตรัสรู้ธรรมขึ้นมาใครตรัสรู้ได้เหมือนพระพุทธเจ้า มีพระองค์เดียวเท่านั้น ตรัสรู้ธรรม แล้วนำธรรมประเภทนี้มาสอนโลก ใครสอนได้ ก็มีแต่พระพุทธเจ้าเท่านั้น สอนโลก เราอย่าเย่อหยิ่งจองหองนะพวกกิเลสตัณหาตบอด พวกอึ้อ่างมาแข่งวันนะ ไม่เป็นท่าๆ อะไร ใครอยู่ที่ไหนก็ว่าเก่งๆ ความเลวนั้นละมันออกมาอวดกันอยู่ทุกวันนี้ ถ้าความดีจะอวดกันหาอะไร ใครมองใครดูก็รู้ว่าใครดี มันก็สงบเย็นไปเลย

ไอ้มันขัดมันแย้งกันอยู่ด้วยทิฐิมานะ ไม่ลงรอยกัน ไปที่ไหนแบ่งเป็นบ้าไปเลย ตัวเท่าอึ้อ่างนี้พองตัวขึ้นเท่าวัว แล้ววัวกับอึ้อ่างมันต่างกันไหม ไอ้ตัวเล็กๆ นี้ละมัน พองตัวขึ้นแข่งธรรม ธรรมเหมือนวัว อึ้อ่างเหมือนกิเลส เหมือนพวกเรานี้ ไม่ได้เรื่อง ได้ราวอะไร เลยน่าสลดสังเวชนะ อยู่ไปนานเท่าไรๆ ยิ่งได้พิจารณาถึงเรื่องโลก เรื่องสงสาร สรุปลงแล้วว่ากิเลสมันวันหนาแน่นขึ้นทุกวันๆ ในหัวใจสัตว์ จากนั้นก็ แสดงออกกระจายออกทางกิริยามารยาท ความประพฤติ หน้าที่การงานล้มเหลวไปหมด สกปรกโสโครก เป็นอย่างนั้นถ้ากิเลสพาดำเนิน

ถ้าธรรมพาดำเนินจะเรียบไปเลย หน้าที่การงานอะไรจะเรียบๆ เป็นขึ้นเป็นอัน เป็นเนื้อเป็นหนัง ถ้ากิเลสออกไม่เป็นท่าละ ถ้าออกก็ยกตัวขึ้นทันทีเลย พอไพล่ออกมา จากกุฎิหลังเท่ากำปั้น ไพล่ตัวออกมานี่พอง เห็นไหมนี่พอง ใหญ่กว่าโลก ใหญ่กว่าวัด ใหญ่กว่าเพื่อน ไปที่ไหนทะเลาะไปเรื่อย พอจะชมเชยสรรเสริญตามหลักความจริงไม่มี มีแต่ความดิ้นนินทาเหยียบย่ำทำลายหัวเขาไป กิเลสไปที่ไหนเหยียบไปที่นั่นนะ ถ้า ธรรมไปที่ไหนหลักความเป็นจริงจะไปตามกันเลย ดีชั่วมันมีอยู่ในโลกนะ เราเองก็มีดีมี ชั่ว แน่ๆ เทียบเคียง แล้วใครจะพยายามดัดแปลงแก้ไขอย่างไรตามอรรถตามธรรมก็ ดัดแปลงแก้ไขตัวเอง ไม่ไปหาแต่ตำหนิติเตียนคนอื่น โดยเจ้าของไม่แก้เจ้าของ ทั้งๆ ที่ ความสกปรกเต็มหัวใจเต็มความประพฤติ ใช้ไม่ได้นะ ให้พากันพิจารณา

ศาสนาก็เลิศเลอแล้วนะ พุทธศาสนาเป็นศาสนาของท่านผู้สิ้นกิเลส ศาสดาเอก ของโลกเป็นครูสอนเทวบุตรเทวดา อินทร์ พรหม หมด ไม่มีใครเกินศาสดาองค์เอก ของเรา ที่เราเป็นลูกชาวพุทธก็เพราะคำสอนศาสดาองค์เอกพ่อของเรา ให้นำมาปฏิบัติ นะ อย่าหาโอ้อ่าฟูฟ่า หาเงินหาทองหาเป็นบ้ำกันทั้งบ้านทั้งเมือง หาเงินหาทองข้าวของ หามาเพื่อติดหนี้ติดสิน กินไม่อิ่ม กินไม่พอ พระรุ้งพระรัง หาเท่าไรยังติดหนี้ติดสินเข้าไป

เรื่อย ๆ แทนที่หามาจะได้เป็นกอบเป็นกำนำออกไปทำประโยชน์ มันไม่ออก เพราะกิเลสเอาไปกินหมด เข้าใจไหมล่ะ

นี่เราก็หาอรรถาหารธรรมมันได้อะไรบ้างหรือเปล่า กลับไปเมืองเพชรบุรีมันจะได้แต่ท้องเปล่า ๆ ไปเหรอ (ได้บุญไปเจ้าคะ) เออ เอาละยอมรับ หาบุญหากุศล หาอะไรได้อย่างนั้น ดีมีชั่วมี บุญมีบาปมี หาอะไรเจอ พระพุทธเจ้าที่สอนสอนสิ่งที่มีที่เป็นทั้งดีและชั่ว สอนให้ละให้บำเพ็ญ ละชั่วมันมีอยู่แล้วชั่วในตัวของเราจะออกไป บำเพ็ญความดี ส่งเสริมความดีเข้าไป อย่างนั้นถึงถูกต้อง พุดชั๊ด ๆ อย่างนี้ละเรา อายุก็ ๙๔ ปีนี้แล้ว จะอยู่ไปสักกี่วัน เสี่ยงนี้แผดออกไปเรื่อย ๆ เพราะตาหูจมูกลิ้นกาย เฉพาะอย่างยิ่งจิต มันไม่ได้นอนนะ ไม่มีวัย ไปที่ไหนมันอยู่อย่างนี้ ๆ พุดให้มันชัดเจนเสีย มันกำลังจะตายตัวเองไปว่่มว่่มตัวมเตี้ยม ล้มลุกคลุกคลานไปตามวัดตามวา ตามสถานที่ต่าง ๆ แต่ใจมันไม่ได้เป็น ใจไม่มีวัย พุดให้มันชัดเจน มันจำตลอด ว่าอย่างไร พวกมันจำเอานะ

ธรรมไม่มีวัย โลกกราบธรรมนั้นแหละ ธรรมไม่มีวัย โลกมันมีวัย สมัยนั้นเจริญ สมัยนี้เสื่อม ธรรมเป็นฐิติ เรียกว่าฐิติธรรม เป็นธรรมชาติที่ตั้งอยู่เป็นของตัวเองตลอด ให้กราบ ใครอยากกราบกราบ ใครอยากปฏิบัตินำออกไปปฏิบัติ นั้น

รับชมและรับฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th

และสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*

และเครือข่ายทั่วประเทศ